

Ο Βουλγαράκης «καθάρισε» ακίνητο του Καρούζου

Με υπουργική απόφασή του έριξαν ιστορικά κτίρια, η άδεια κατεδάφισης των οποίων είχε βγει δύο μήνες πριν

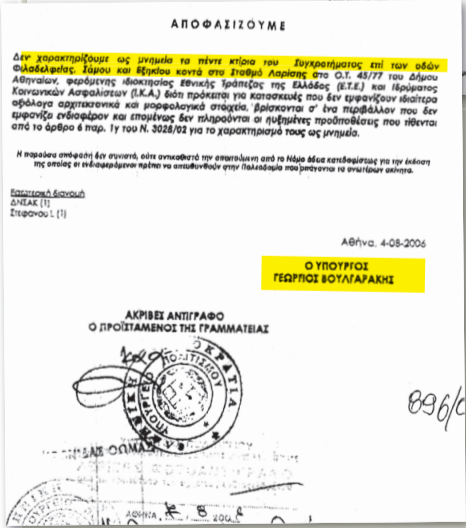
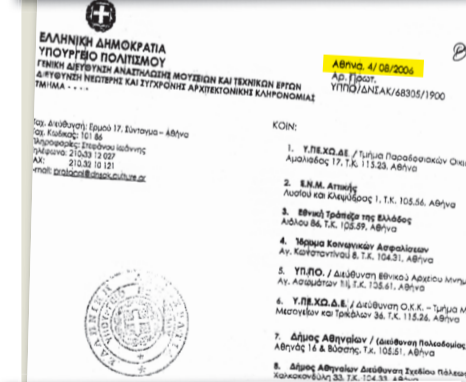
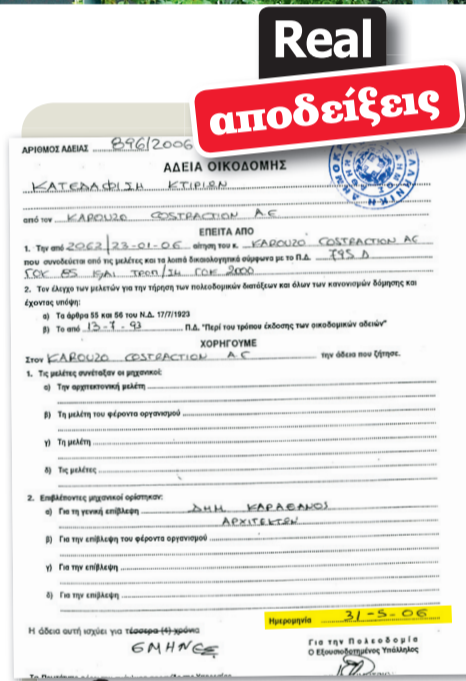
ΚΤΙΡΙΟ
Η κατεδάφιση των ιστορικών κτιρίων έγινε λίγες ημέρες μετά την απόφαση αποκαρκτηρισμού του Γ. Βουλγαράκη. Σήμερα ένα υπερσύγχρονο κτίριο υψώνεται στο σκιάδεδο της Karouzos Construction A.E.

Της **ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ**
a.aggelopoulos@realnews.gr

FAST TRACK με... μπουλντόζες εφάρμοσε σε ιστορική περιοχή της Αθήνας ο κατασκευαστής **Ιωάννης Καρούζος**, γκρεμίζοντας σχεδόν ένα οικοδομικό τετράγωνο, το οποίο ο αείμνηστος **Αντώνης Τρίτσης** είχε χαρακτηρίσει «χώρο πρασίνου και σχολείων»...

Πρόκειται για τέσσερα κτίρια στον σταθμό Λαρίσης, δίπλα στο Φρουραρχείο Αθηνών, για τα οποία ο κατασκευαστής Καρούζος πρώτα πήρε την άδεια κατεδάφισης και, στη συνέχεια, έπειτα από δύο ολόκληρους μήνες, ο τότε υπουργός Πολιτισμού **Γιώργος Βουλγαράκης** με απόφασή του χαρακτήρισε «μη διατηρητέα».

Χρονικά, στις 23 Ιανουαρίου 2006 κατατίθεται αίτηση από την Karouzos Construction A.E. για κατεδάφιση τριών από τα τέσσερα κτίρια, στις

Η άδεια οικοδομής με ημερομηνία 31 Μαΐου 2006 και η απόφαση αποκαρκτηρισμού του Γιώργου Βουλγαράκη με ημερομηνία 4 Αυγούστου 2006. Δεξιά, τα κτίρια όπως ήταν πριν από την κατεδάφιση

λεσμα ακόμη και σήμερα η αρμόδια επιτροπή να μην μπορεί να δώσει αντίγραφο της, καθώς «δεν αποτελεί διοικητικό έγγραφο, αφού δεν έχει υπογραφεί από τον πρόεδρο...».

Ετσι, η όλη υπόθεση είναι γεμάτη από «παράδοξα», παρατυπίες αλλά και παρανομίες, καθώς στα επίσημα έγγραφα άλλοτε εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης το ΙΚΑ και άλλοτε εξαφανίζεται. Την ίδια στιγμή, το αποκορύφωμα στην όλη υπόθεση αποτελεί το γεγονός ότι, ενώ η άδεια κατεδάφισης βγήκε για τρία κτίρια, κατεδαφίστηκαν τελικά τέσσερα. Παράλληλα, ο Γ. Βουλγαράκης στην απόφασή του δίνει το «πράσινο φως» για... πέντε κτίρια! Μάλιστα, η συγκεκριμένη απόφαση είχε κοινοποιηθεί τότε από την εταιρεία Karouzos και στο αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα, για να παρακαμφθεί το γεγονός ότι η άδεια κατεδάφισης αφορά τρία κτίρια, ενώ ακόμη και σήμερα κανείς δεν γνωρίζει στο ΥΠΕΧΩΔΕ και στην Πολεοδομία Αθηνών ποιο ήταν το «πέμπτο κτίριο του Βουλγαράκη».

Όπως κι αν έχει, στη θέση τους, με την άδεια οικοδομής (569/2008) που εξέδωσε αργότερα η εταιρεία του Καρούζου, υψώθηκε «νέο εξώφυλλο κτίριο με έξι υπόγειοι, με χρήση εμπορικών καταστημάτων και υπόγειους χώρους στάθμευσης».

Ιστορικά κτίρια

«Είναι πρωτοφανές πρώτα να εκδίδεται η άδεια κατεδάφισης και στη συνέχεια ο αρμόδιος υπουργός να αποκαρκτηρίζει τα κτίρια. Ποτέ άλλοτε στο παρελθόν δεν έχει γίνει κάτι τέτοιο...», υποστήριζαν στην «R» στελέχη του πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ και της Πολεοδομίας κατά τη διάρκεια της έρευνας της εφημερίδας στα αρχεία της υπόθεσης.

Και αυτό δεν είναι το μόνο μελανό σημείο της υπόθεσης, καθώς στις 16 Ιουνίου 2006 με επείγον έγγραφο της προς την Πολεοδομία Αθηνών (αρ. πρωτ. 18617/20-5-2006) η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, που υπογράφει η υπεύθυνη Συμβούλου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς **Ειρήνη Γρατσιά**, «κρούει τον κώδωνα της... επερχόμενης κατεδάφισης».

Ειδικότερα, ζητεί να πληροποιηθεί -χωρίς να λαμβάνει απάντηση- «αν έχει σταλεί στο αρμόδιο Τμήμα παραδοσιακών οικισμών του κεντρικού ΥΠΕΧΩΔΕ ο φάκελος της υπόθεσης του βιομηχανικού συγκροτήματος (Λιθογραφείου-Κυτιοποιείου) με αξιόλογα κτίρια, καθώς επίσης αν έχει εκδοθεί άδεια κατεδάφισης».

Σύμφωνα με ειδικούς, τα κτίρια είχαν κατασκευασθεί προπολεμικά, το αργότερο το 1930, αλλά τελικά έγινε δεκτός από τους αρμόδιους ο ισχυρισμός της εταιρείας Karouzos Construction A.E., βάσει του οποίου κτίστηκαν το 1953.

«Επρόκειτο για πολιτιστική βαρβαρότητα εις βάρος ιστορικών μνημείων της παλαιάς Αθήνας, που υλοποιήθηκε με παράνομη έκδοση άδειας κατεδάφισης», υποστηρίζει ο **Βασίλης Νούσης**, πολιτικός μηχανικός που ειδικεύεται στην επισήμανση και τη χαρτογράφηση ιστορικών κτιρίων.

«Σε χώρο που είχε απαλλοτριωθεί υπέρ του Δημοσίου τόσο ο τότε υπουργός Πολιτισμού κ. Βουλγαράκης όσο και το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων άνοιξαν πολύ εύκολα την "κερκόπορτα" στα οικοδομικά συμφέροντα. Ειδικότερα, το Δ' κτίριο ήταν άκρως σημαντικό και ιστορικό, γι' αυτό και δεν τόλμησαν καν να ζητήσουν την άδεια κατεδάφισής του, παρά το γκρέμισαν παράνομα μες στον Αύγουστο...», επισημαίνει ο Β. Νούσης.

Η όλη υπόθεση είναι γεμάτη παρατυπίες, καθώς άδηλοτε εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης το ΙΚΑ και άδηλοτε εξαφανίζεται

31 Μαΐου 2006 εκδίδεται η υπ' αριθμ. 896/2006 άδεια κατεδάφισης, αλλά μόνο στις 4 Αυγούστου 2006 εκδίδεται η απόφαση Βουλγαράκη (ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/68305/1900/4.8.2006)...

Ετσι, λίγες ημέρες μετά την απόφαση του τότε υπουργού Πολιτισμού, σε μια Αθήνα που είχε αδειάσει για τις διακοπές, η εταιρεία του Καρούζου άρχισε τις εργασίες κατεδάφισης, «πιάνοντας στον ύπνο» τους κατοίκους της περιοχής.

Οι εργασίες οδήγησαν και στην παράνομη κατεδάφιση του Δ' κτιρίου, για την οποία ποτέ δεν ζητήθηκε άδεια κατεδάφισης, αφού όλα τα στοιχεία καταδεικνύουν ότι επρόκειτο για «ιστορικό κτίριο-μνημείο που δεν τολμούσαν να το αγγίξουν, κι όμως... το γκρέμισαν».

Μάλιστα, για τον μη χαρακτηρισμό των κτιρίων ως μνημείων, ο Γ. Βουλγαράκης έλαβε -εκτός των άλλων- υπόψη του και τη γνωμοδότηση της Γραμματείας Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων. Μόνο που την απόφαση αυτού του συμβουλίου ο πρόεδρος του, **Χρήστος Ζαχόπουλος**, ουδέποτε υπέγραψε, με αποτέ-